

25

ÚRAD PRE REGULÁCIU ELEKTRONICKÝCH KOMUNIKÁCIÍ A POŠTOVÝCH SLUŽIEB

Továrenská 7, P.O. Box 40, 828 55 Bratislava 24

Rozhodnutie o rozklade

Číslo rozhodnutia: 21/PÚ/2017-286

V Bratislave: 29.09.2017

Účastníci konania:

Slovak Telekom, a.s.
Bajkalská 28
817 62 Bratislava
IČO: 35763469

SWAN Mobile a.s.
Borská 6
841 04 Bratislava
IČO: 35680202

právne zastúpený:

BORLOKOVA & ASSOCIATES s.r.o.
advokátska kancelária
Jakubovo námestie č. 19
811 09 Bratislava

Predseda Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb (ďalej len „predseda úradu“) ako príslušný správny orgán podľa § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „správny poriadok“), § 74 ods. 3 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o elektronických komunikáciách“), rozhodol o rozklade spoločnosti Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35763469 (ďalej len „Slovak Telekom“), v správnom konaní v spore medzi podnikmi podľa § 77 zákona o elektronických komunikáciách medzi spoločnosťou Slovak Telekom a spoločnosťou SWAN Mobile a.s., Borská 6, 841 04 Bratislava, IČO: 35680202 (ďalej len „SWAN“), právne zastúpený BORLOKOVA & ASSOCIATES s.r.o., advokátska kancelária, Jakubovo námestie č. 19, 811 09 Bratislava, proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, odboru technickej regulácie, (ďalej len „prvostupňový orgán“) č. 27/OTR/2017-2002 zo dňa 06.06.2017 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) takto:

podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku sa rozklad v celom rozsahu zamieta a napadnuté rozhodnutie č. 27/OTR/2017-2002 zo dňa 06.06.2017 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie

Dňa 06.06.2017 vydal prvostupňový orgán rozhodnutie č. 27/OTR/2017-2002 v správnom konaní v spore medzi podnikmi Slovak Telekom a SWAN vedenom podľa § 77 zákona o elektronických komunikáciách na základe návrhu spoločnosti Slovak Telekom zo dňa 22.09.2015, č. úradu OTR/3056/2015, (prerušené rozhodnutím č. 3177/OTR/2015 zo dňa 28.10.2015 do právoplatnosti konečného druhostupňového meritórneho rozhodnutia vo veci národného roamingu č. 4/PÚ/2017- 83, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.03.2017 – ďalej aj „Skoršie rozhodnutie“ alebo „meritórne rozhodnutie“), v ktorom rozhodol o zastavení tohto konania podľa § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku, pretože v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo v tzv. Skoršom rozhodnutí a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

Dňa 27.06.2017 bol úradu voči napadnutému rozhodnutiu doručený rozklad spoločnosti Slovak Telekom.

Prvostupňový orgán o podanom rozklade nerozhodol v rámci autoremedúry podľa § 57 ods. 1 v spojení s § 61 ods. 3 správneho poriadku, a v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku ho postúpil dňa 20.07.2017 spolu s celým spisovým materiálom na rozhodnutie predsedovi úradu ako príslušnému správnomu orgánu podľa § 5 správneho poriadku a § 74 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách.

Rozklad bol podaný na poštovú prepravu dňa 26.06.2017 a teda v zákonnej 15 dňovej lehote.

Podľa § 19 ods. 2 správneho poriadku sa podanie posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Prvostupňový orgán posúdil podanie správne ako rozklad proti napadnutému rozhodnutiu.

Podľa § 74 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách proti rozhodnutiu úradu podľa odseku 1 možno podať rozklad. O rozklade rozhoduje predseda úradu na základe návrhu ním zriadenej osobitnej komisie.

Predseda úradu vystupuje v druhostupňovom konaní ako odvolací orgán v súlade so správnym poriadkom.

Podľa § 59 ods. 1 a 2 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Predseda úradu posúdil rozklad účastníka ako aj jemu predchádzajúce správne konanie v celom rozsahu.

Spoločnosť Slovak Telekom sa v rozklade domáha, aby prvostupňový orgán v rámci autoremedúry zmenil napadnuté prvostupňové rozhodnutie v zmysle jej návrhu, t.j. že spoločnosť Slovak Telekom nie je povinná poskytovať spoločnosti SWAN službu národného roamingu, ak medzi nimi nie je uzavretá zmluva, alebo aby tak urobil zmenou rozhodnutia predseda úradu ako orgán rozhodujúci v konaní o rozklade.

Ako hlavné dôvody rozkladu spoločnosť Slovak Telekom uvádza nepreukázanie prekážky *res iudicata* prvostupňovým orgánom, ktorý preto nebol oprávnený rozhodnúť o zastavení konania, nezohľadnenie zmeny skutkového stavu v správnom konaní a porušenie zásady zachovania právnej istoty.

Podľa účastníka konania vo výroku napadnutého rozhodnutia ani v odôvodnení prvostupňový orgán nešpecifikuje, prečo by mala existovať totožnosť predmetu konania, pričom predmetom sporu v tomto zastavenom konaní je otázka, či je Slovak Telekom oprávnený neposkytovať národný roaming, ak medzi účastníkmi konania nie je uzavretá zmluva. Účastník konania zároveň uvádza, že v Skoršom rozhodnutí úrad meritórne rozhodol o podmienkach poskytovania národného roamingu a je to otázka širšia ako v tomto konaní a zároveň v sebe môže otázku riešenú v tomto konaní obsahovať, ale v samotnom Skoršom rozhodnutí podľa účastníka konania nebola výslovne riešená. Podľa spoločnosti Slovak Telekom z výroku Skoršieho rozhodnutia vyplýva záver, že Slovak Telekom je oprávnený neposkytovať národný roaming spoločnosti SWAN, ak medzi nimi nie je uzavretá zmluva.

Spoločnosť Slovak Telekom zdôrazňuje, že v tomto konaní sa domáha, aby úrad vydal rozhodnutie, *„ktorým určí, že nevyhnutným predpokladom pre vznik povinnosti Telekomu spustiť poskytovanie služby prístupu k sieťam Telekomu používajúcim frekvencie frekvenčných pásiem 900 MHz a 1800 MHz formou národného roamingu na základe rozhodnutia Telekomunikačného úradu SR č. 1310541001 z 30.12.2013 spoločnosti SWAN, je uzavretie zmluvy medzi Telekomom a SWANom, v ktorej sú úplne špecifikované cenové, finančné, technické, prevádzkové, údržbové, rozvojové, bezpečnostné, časové a ďalšie potrebné podmienky pre poskytovanie národného roamingu, vrátane časových harmonogramov pre jednotlivé činnosti a procedúry potrebné pre realizáciu národného roamingu, testovacie procedúry pre overenie funkčnosti národného roamingu, ako aj služby poskytované v rámci národného roamingu.“*

Podľa predsedu úradu bolo v napadnutom rozhodnutí dostatočne preukázané a odôvodnené, že úrad už konal a právoplatne rozhodol v spore o podmienkach poskytovania národného roamingu s totožnými subjektmi - spoločnosťou Slovak Telekom a spoločnosťou SWAN.

V zmysle Skoršieho rozhodnutia bolo pritom rozhodnuté o všetkých nevyhnutných podmienkach na poskytovanie tejto služby. Výroková časť Skoršieho rozhodnutia vymedzuje povinnosť spoločnosti Slovak Telekom poskytovať spoločnosti SWAN národný roaming a zároveň presne špecifikuje podmienky, za ktorých má byť táto služba poskytovaná. Predseda úradu v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsiahle odôvodnenie Skoršieho rozhodnutia, ktoré detailne vysvetlilo všetky súčasti výroku rozhodnutia, ako aj reagovalo na všetky pripomienky účastníkov konania vznesené v priebehu správneho konania.

Sama spoločnosť Slovak Telekom pritom zdôrazňuje, že otázka uzatvorenia zmluvy týkajúcej sa špecifikácie cenových, finančných, technických, prevádzkových, údržbových, rozvojových, bezpečnostných, časových a ďalších podmienok má byť predpokladom pre vznik povinnosti poskytovania služby národného roamingu. Predseda úradu v tomto kontexte konštatuje, že aj z uvedeného vyjadrenia vyplýva, že spoločnosť Slovak Telekom vníma otázku predmetného konania ako súčasť širšej problematiky podmienok poskytovania služby národného roamingu, ktorá bola úradom právoplatne vyriešená práve Skorším rozhodnutím.

Problematika nutnosti uzavretia obchodnej zmluvy, týkajúcej sa podmienok poskytovania služby národného roamingu je, ako ju rovnako vníma aj spoločnosť Slovak Telekom, len jednou z parciálnych podmienok, ktorých splnenie však nebolo v priebehu konania vyhodnotené ako nevyhnutné na poskytnutie služby národného roamingu a nebolo preto zahrnuté do výrokovej časti Skoršieho rozhodnutia. Predseda úradu zastáva názor, že táto čiastková otázka už bola implicitne vyriešená v predchádzajúcom konaní, ktoré vyústilo do Skoršieho rozhodnutia.

Ako je uvedené vyššie, výrok Skoršieho rozhodnutia pozitívne vymedzil všetky podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bolo možné službu národného roamingu poskytnúť, pričom v bode 1. písm. d) výroku Skoršieho rozhodnutia bolo výslovne uvedené, že začatie poskytovania národného roamingu nemôže byť podmienené splnením podmienok bezprostredne nesúvisiacich s poskytnutím národného roamingu v zmysle tohto rozhodnutia.

Takéto všeobecné negatívne vymedzenie podmienok v nadväznosti na podrobné pozitívne vymedzenie povinností považuje predseda úradu za dostatočne určité, pretože nie je objektívne možné konkrétne vymedziť negatívnym spôsobom všetky teoreticky mysliteľné podmienky a prekážky, ktoré by si účastník mohol stanoviť, a ktoré by obmedzovali realizáciu práva spoločnosti SWAN na prístup k službe národného roamingu voči spoločnosti Slovak Telekom.

Vyššie uvedené je podľa predsedu úradu, okrem iného, aj odzrkadlením princípu primeranosti. V tejto súvislosti predseda úradu uvádza, že Úrad je pri vydávaní rozhodnutí podľa § 77 zákona o elektronických komunikáciách povinný postupovať v súlade s princípmi uvedenými v § 11 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách, čiže efektívne, objektívne, primerane, nediskriminačne a transparentne. Všetky povinnosti a podmienky formulované výrokovou časťou Skoršieho rozhodnutia boli účastníkom konania uložené za účelom vyriešenia sporu vo veci poskytovania národného roamingu. Predmetný spor vznikol (rovnako ako aktuálny spor, ktorý je predmetom tohto správneho konania) v súvislosti s povinnosťou poskytovania národného roamingu, ktorá bola stanovená v rozhodnutí č. 131054/1001 zo dňa 30.12.2013. Povinnosť poskytovať národný roaming sa vzťahuje na siete držiteľa tohto individuálneho povolenia, používajúce frekvencie z frekvenčných pásiem 900 MHz a 1800 MHz. V súlade s princípom primeranosti sa Skoršie rozhodnutie obmedzilo na uloženie len tých povinností a vymedzenie tých podmienok, ktoré úrad považoval za nevyhnutné pre poskytnutie služby národného roamingu.

V zmysle výrokovej časti Skoršieho rozhodnutia nie je povinnosť poskytovania služby národného roamingu podmienená uzavretím zmluvy medzi účastníkmi konania. Tento prístup zvolil úrad okrem iného aj z dôvodu súkromnoprávnej povahy zmluvy, ktorej prvotným predpokladom je zmluvná sloboda zmluvných strán, a teda v prvom rade právo subjektu rozhodnúť sa, či zmluvu vôbec uzavrie. Spomenutý

súkromnoprávny aspekt by mohol zablokovať, resp. zmariť realizáciu verejnoprávnej povinnosti a tomu korešpondujúceho práva, ktoré sa v uvedenom prípade nezakladá na slobodnej vôli subjektu vstupovať do komerčných vzťahov, ale je priamym dôsledkom situácie na trhu elektronických komunikácií, podliehajúcim regulácii a zároveň premietnutím výrokovvej časti právoplatného rozhodnutia Úradu č. 1310541001 zo dňa 30.12.2013 (t.j. individuálneho povolenia spoločnosti Slovak Telekom).

Verejnoprávny aspekt týchto vzťahov sa prejavil už vydaním vyššie uvedeného individuálneho povolenia na používanie frekvencií zo strany štátneho orgánu za stanovených podmienok. Jednou z týchto podmienok je aj jednostranne uložená regulačná povinnosť spoločnosti Slovak Telekom poskytnúť službu národného roamingu žiadajúcemu podniku, ktorý dosiahne minimálne 20 percentné pokrytie populácie.

V tomto zmysle je potrebné stotožniť sa s vyjadrením a citáciami spoločnosti SWAN v liste označenom ako Vyjadrenie k rozkladu v konaní č. 13/OTR/2015 zo dňa 14.07.2017 ako druhého účastníka tohto konania, ktorý poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia o riešení sporu ohľadom poskytovania národného roamingu, kde je okrem iného citované Skoršie rozhodnutie o rozklade, kde sa na s. 18 uvádza: „*Úrad nikdy nespochybnoval tvrdenie spoločnosti SWAN, že jej právo na národný roaming za dosiahnutia určitých podmienok vyplýva priamo z predmetných individuálnych povolení*“, a ďalej citácia toho istého rozhodnutia na s. 19: „*Predseda úradu sa nestotožňuje s interpretáciou spoločnosti SWAN, že pred začatím poskytovania služby národného roamingu musia účastníci konania slobodne uzatvoriť zmluvu o poskytovaní národného roamingu, čo by v konečnom dôsledku znamenalo aj možnosť slobodne ju neuzatvoriť.*“.

Zmluvná sloboda a následne z toho vyplývajúca možná ne/dohoda účastníkov predmetného konania ako regulovaných subjektov vo veci národného roamingu nemôže zmariť povinnosti uložené regulačným orgánom za účelom ochrany hospodárskej súťaže a práv koncových užívateľov.

Otázku, či, ako a komu má spoločnosť Slovak Telekom povinnosť poskytnúť národný roaming, bolo v celom rozsahu právoplatne vyriešené v Skoršom rozhodnutí. Predseda úradu sa preto stotožňuje so záverom prvostupňového rozhodnutia, že nie je dôvod opätovne riešiť čiastkové otázky týkajúce sa Skoršieho rozhodnutia. Súvis a obsahová nadväznosť medzi predmetom aktuálneho správneho konania a predmetom Skoršieho rozhodnutia je podľa predsedu úradu preukázaný vyššie uvedenými dôvodmi, znením výroku a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ako aj vyjadreniami oboch účastníkov konania.

Podľa spoločnosti Slovak Telekom prvostupňový orgán neskúmal a nevyhodnocoval skutkový stav, pričom k jeho zmene malo podľa spoločnosti Slovak Telekom dôjsť minimálne v tom, že spoločnosť SWAN údajne nejaví ozajstný záujem o poskytnutie služby národného roamingu a jej záujem má byť iba formálny.

Podľa predsedu úradu sa prvostupňový orgán zaoberal skutkovým stavom v rozsahu nevyhnutnom na posúdenie totožnosti veci, pričom preukazovanie záujmu o poskytnutie služby je zahrnuté práve v právoplatnom Skoršom rozhodnutí – definovaním jednotlivých konkrétnych krokov žiadajúceho podniku, ktoré má vykonať za účelom odoberania služby národného roamingu od spoločnosti Slovak Telekom.

V napadnutom rozhodnutí bol skutkový stav zistený v dostatočnom rozsahu na posúdenie totožnosti veci. Predseda úradu zároveň poukazuje na skutočnosť, že sporné otázky, na ktoré spoločnosť Slovak Telekom upozorňuje, sú právnej a nie skutkovej povahy.

Relevantná skutková totožnosť je daná totožnosťou predmetu konania, ktorým je rozhodovanie o poskytnutí služby národného roamingu na sieťach účastníkov konania za určitých podmienok.

Podľa § 15 ods. 1 druhej vety zákona o elektronických komunikáciách: „Osoba je povinná oznámiť úradu aj zmeny v poskytovaní siete alebo služby alebo ukončenie ich poskytovania, a to do 15 dní od zmeny poskytovania siete alebo služby alebo ich ukončenia.“

Prvostupňový orgán mal zo svojej úradnej činnosti vedomosť o relevantnom skutkovom stave a o prípadnej možnej zmene poskytovanej siete alebo služby aj na základe vyššie uvedeného ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách. K zmene v poskytovaní siete alebo služby týkajúcej sa národného roamingu však v tomto prípade nedošlo a ide preto o totožnú službu a totožnú sieť, poskytovanú totožnými podnikmi a najmä totožný predmet sporu ako v Skoršom rozhodnutí, a to o spor o poskytnutie služby národného roamingu.

Predseda úradu zároveň nesúhlasí s nesprávnym záverom spoločnosti Slovak Telekom, že došlo k zmene skutkového stavu z dôvodu medializovanej informácie o poskytovaní služby národného roamingu spoločnosti SWAN spoločnosťou Orange Slovensko a.s.

Predmetom tohto správneho konania nie je posudzovanie ekonomickej výhodnosti paralelného odoberania služby národného roamingu od viacerých poskytovateľov. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že odoberanie tejto služby od jedného poskytovateľa nemá podľa platných individuálnych povolení, Skoršieho rozhodnutia, ani podľa zákona o elektronických komunikáciách a iných právnych noriem za právny následok zánik práva z individuálneho povolenia uchádzať sa o túto službu u iného licencovaného poskytovateľa. Nie je právne vylúčené, aby bola predmetná služba národného roamingu odoberaná od viacerých poskytovateľov paralelne. Uvedený argument o zmene skutkového stavu preto považuje predseda úradu, vzhľadom k vymedzeniu rozsahu a totožnosti konania, za irelevantný.

Vydanie meritórneho rozhodnutia v tomto správnom konaní je podľa spoločnosti Slovak Telekom odôvodnené požiadavkou zachovania právnej istoty. Právna istota je podľa nej spojená s nedostatkami pojmu „oprávnený záujemca o národný roaming“ z licencie a skutočný záujem o národný roaming zo strany SWANU sa musí prejavíť uzavretím zmluvy, čo by mal úrad potvrdiť v meritórnom rozhodnutí o riešení sporu v zastavenom konaní.

Podľa predsedu úradu práve zásada *res iudicata*, ktorú sa týmto podaním snaží účastník konania prelomiť, má byť hlavným garantom právnej istoty v tom zmysle, že zaručuje účastníkovi konania, že o raz rozhodnutej veci sa s ním nebude konať opätovne. Ako je uvedené vyššie, v napadnutom prvostupňovom rozhodnutí bolo dostatočne odôvodnené, prečo prvostupňový orgán považuje problematiku poskytnutia národného roamingu a jej všetkých podmienok medzi spoločnosťami Slovak Telekom a SWAN, za uzavretú. Predseda úradu sa v súlade s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového orgánu.

Práve otváranie čiastkových otázok poskytnutia národného roamingu a ďalších rôznych podmienok by zásadným spôsobom narušilo právnu istotu účastníkov konania a porušilo zásadu *res iudicata*. Tieto čiastkové otázky a pripomienky sa spoločnosť Slovak Telekom snažila viac či menej presadiť aj v rámci predchádzajúceho správneho konania vo veci sporu o národnom roamingu so spoločnosťou SWAN (ktoré vyústilo do Skoršieho rozhodnutia), pričom tieto čiastkové otázky a pripomienky boli definitívne a jednoznačne určené a vymedzené Skorším rozhodnutím a následne nič nebránilo ich premietnutiu do praxe v rámci komplexného procesu vedúceho k vlastnému poskytnutiu tejto služby.

Problematiku naplnenia definície „oprávneného záujemcu“ ako toho, kto má legitímne právo na poskytnutie služby národného roamingu Úrad zohľadnil a vyriešil už pri stanovení podmienok poskytnutia národného roamingu v predchádzajúcom meritórnom rozhodnutí o riešení sporu.

Predmetom napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania bolo zisťovanie (v rozsahu § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku), či sa v tej istej veci právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil, a či je úrad povinný konanie zastaviť.

V tejto súvislosti predseda úradu odkazuje napr. aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Sžo/221/2010, v rámci ktorého Najvyšší súd SR vymedzil podmienky pre zastavenie konania nasledovne: *„Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) vedie bez ďalšieho k zastáveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec, pričom o tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, táto sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb (konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako správny orgán a súd v rámci súdneho prieskumu po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania a čo je dôležité, prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, ak bol určitý skutkový dej (skutok) po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne.“*

Skutočnosť, že v aktuálnom konaní ide o tú istú vec, ako v predchádzajúcom správnom konaní právoplatne skončenom Skorším rozhodnutím, má predseda úradu, vzhľadom na vyššie popísané okolnosti prejednávaných vecí, za preukázanú a dostatočne odôvodnenú – ide o ten istý stav (povinnosť poskytovať službu národného roamingu), ide o rovnaký predmet konania (podmienky povinnosti poskytovať službu národného roamingu) a ide o rovnakých účastníkov konania (táto skutočnosť nepovažuje Úrad za spornú).

Predseda úradu má zároveň, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, za preukázané, že nedošlo k podstatnej zmene skutkového stavu.

Po preskúmaní veci predseda úradu konštatuje, že boli splnené všetky zákonné podmienky na zastavenie konania a Úrad je preto povinný konanie zastaviť v zmysle § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku. Predseda úradu preto považuje zvolený postup prvého stupňa za správny a zákonný.

Predseda regulačného úradu listom č. 21/PÚ/2017 – 207 zo dňa 17.08.2017, označeným ako Výzva pred vydaním rozhodnutia, doručeným spoločnosti Slovak Telekom dňa 21.08.2017, oboznámil účastníka konania s právami v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku a určil mu na využitie týchto práv lehotu 5 pracovných dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Oprávnený zástupca spoločnosti Slovak Telekom sa v určenej lehote dňa 23.08.2017 dostavil na úrad k nahliadnutiu do administratívneho spisu.

Dňa 30.08.2017 doručila spoločnosť Slovak Telekom list č. 38802/2017 označený ako Vyjadrenie k podkladom rozhodnutia s spôsobu ich zistenia, v ktorom uviedla, že po nahliadnutí a oboznámení sa s administratívnym spisom zistila, že v spise sa nenachádzajú podklady, ktoré by svedčili o vysporiadaní sa s jej námietkami v rozklade proti napadnutému prvostupňovému rozhodnutiu, ďalej potvrdila, že trvá na svojich námietkach z rozkladu a následne v krátkosti zhrnula už predložené námietky, týkajúce sa nedostatočne zisteného skutkového stavu a nezohľadnenia toho, či spoločnosť SWAN je naďalej oprávneným záujemcom o poskytovanie služby národného roamingu.

Predseda úradu k vyjadreniu spoločnosti Slovak Telekom uvádza, že sa s predloženými námietkami, ktoré sú totožné s námietkami z rozkladu, podrobne vysporiadal už vyššie v tomto rozhodnutí a zároveň spoločnosť Slovak Telekom nepredložila nové dôkazy a ani neuviedla také skutočnosti, ktoré by mali za následok zrušenie, prípadne zmenu napadnutého rozhodnutia.

Predseda regulačného úradu listom č. 21/PÚ/2017 – 208, zo dňa 17.08.2017, označeným ako Výzva pred vydaním rozhodnutia, doručeným spoločnosti SWAN dňa 31.08.2017, oboznámil účastníka konania s právami v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku a určil mu na využitie týchto práv lehotu 5 pracovných dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Oprávnený zástupca spoločnosti SWAN sa v určenej lehote dňa 08.09.2017 dostavil na úrad k nahliadnutiu do administratívneho spisu a dňa 08.09.2017 zároveň požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie o 5 pracovných dní.

Predseda úradu následne predĺžil lehotu na vydanie rozhodnutia a v súlade s § 49 ods. 2 správneho poriadku oznámil dňa 12.9.2017 listom č. 21/PÚ/2017 – 275 spoločnosti Slovak Telekom a listom č. 21/PÚ/2017 – 276 spoločnosti SWAN predĺženie tejto lehoty na vydanie rozhodnutia o rozklade v predmetnom správnom konaní do 29.09.2017 z dôvodu vyhovenia Žiadosti o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa pred vydaním rozhodnutia zo dňa 08.09.2017, a to za účelom uplatnenia si procesných práv spoločnosťou SWAN.

Dňa 18.09.2017 doručila spoločnosť SWAN list označený ako Vyjadrenie práv pred vydaním rozhodnutia v konaní č. 27/OTR/2017, v ktorom uviedla, že naďalej trvá na svojich vyjadreniach k predmetu konania zaslaných úradu v predchádzajúcich podaniach, stotožňuje sa s úradom, že v tomto konaní existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci a nesúhlasí s tvrdením spoločnosti Slovak Telekom, že má iba formálny záujem na poskytovaní služby národného roamingu. Zároveň opätovne poukazuje na skutočnosť, že podľa nej je návrh spoločnosti Slovak Telekom v rozpore s podmienkami právoplatného a vykonateľného rozhodnutia úradu – individuálneho povolenia a č. 1310541001 a skoršieho rozhodnutia.

Predseda úradu sa v zásade stotožňuje s vyjadrením spoločnosti SWAN a s jej argumentáciu v prebiehajúcom konaní. Spoločnosť SWAN taktiež nepredložila

nové dôkazy a ani neuviedla také skutočnosti, ktoré by mali za následok zrušenie, prípadne zmenu napadnutého rozhodnutia.

Predseda úradu, po oboznámení sa s obsahom spisu prvostupňového konania a posúdení námietok účastníka, dospel k záveru, že prvostupňový orgán riadne a včas zistil skutkový stav, oboznámil sa s jednotlivými dôkazmi a správne aplikoval právne predpisy. Napadnuté rozhodnutie, tak ako aj postup, ktorý mu predchádzal, neporušil žiadne ustanovenie správneho poriadku, ani zákona o elektronických komunikáciách. Účastníci v konaní na druhom stupni neoznámili žiadne skutočnosti, a ani nepredložili dôkazy, ktoré by vyvrátili závery prvostupňového orgánu a spochybnili rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a odporúčanie rozkladovej komisie zo dňa 17.08.2017 rozhodnutie potvrdiť, predseda úradu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné. Na jeho preskúmanie je príslušný Krajský súd v Bratislave.

Ing. Vladimír Kešjar
predseda úradu